

„Tapsoljuk meg Józsefet, aki veri a feleségét” – pillanatképek az @RC óriásplakát kiállításról Hazaszeret és vízivás a két főmotívuma az augusztus 4-én nyílt @RC óriásplakát kiállításnak, ahol a hazai média, ezen belül főleg a kereskedelmi televíziózás kapta a legtöbb kritikát.

„Tapsoljuk meg Józsefet, aki veri a feleségét” – pillanatképek az @RC óriásplakát kiállításról
Hazaszeret és vízivás a két főmotívuma az augusztus 4-én nyílt @RC óriásplakát kiállításnak, ahol a hazai média, ezen belül főleg a kereskedelmi televíziózás kapta a legtöbb kritikát.
Mónika, Balázs, Győzike és társai figyeljete! Íme, a magyar valóság... Eső, eső... Szent Péter kedélyesen göcögött egy tovasuhanó fodros kis felhőcskéjén ülve, majd baromi nagy közép-ázsiai monszunesőt zúdított előző hét végén a Felvonulási térre. Így aztán szabadtéri koncertek és díjátadás helyett mindössze ronggyá ázás maradt a program péntek estére. Pedig a 6. @RC óriásplakát kiállítás megnyitója sok érdekességgel kecsegtetett: az este folyamán a Balkán fanatik mellett a Beatrice, a Belga és az R-GO szórakoztatta volna a jónépet, míg Oláh Ibolya az idei pályázathoz kapcsolódva egy különleges dalt énekelt volna el, melynek címe: Magyarország. A tiszadobi Megasztár helyett azonban csak az ég zendített rá, de az nagyon. Előbb csak kisebb cseppekben, majd folyamatos vízsugárban jött az égi áldás, így az a néhány tucatnyi érdeklődő hamar szétszéledt a szélrózsa minden irányába. Így, hát nem maradt más utánuk a téren, mint a méteres tócsákból meredező mintegy másfélszáz plakát. Lássuk, idén milyen volt a felhozatal... Az idei pályázatok a "Haza. Szereted?" gondolatkör köré csoportosultak. A kissé provokatív szlogen állítólag lendületet kívánt adni a pályamunkáknak, ám az összképet vizsgálva ez nem minden esetben sikerült. Leginkább a kereskedelmi televíziózást gúnyoló munkákat érdemes dicsérni. Az egyik plakát a Mónika-show bárgyúságát, míg a másik úgy általában az összes ki-, be-, és össze-vissza beszélő show-k világát vette górcső alá. Kiemelendő az ERTV című ötlet, amely egy elsötétített képernyőben látta az

erőszakmentes televíziózás jövőjét. Ebben az esztendőben is találkozhattunk szellemes márkanév-ferdítésekkel. Így lett például a Heineken-ből Hejnekem, vagy a Coca-Cola-ból Melan-Cola. Ahogy eddig, úgy most is a Művészeti üzenetek kategóriája hozta a legnagyobb szellemi homályt. A tucatnyi plakát nagy hányada előtt csak hümmögtek az érdeklődők, érteni nem nagyon lehetett őket. Hódi Csilla alkotása jelentette talán a mélypontot, ahol kék alapon fehér pöttyök borították a felületet. Oszt ennyi. Talán egy posztavangárd kurzuson órákat tudnák méltatni eme szürrealista művet, csak hogy nem a Louvre-ban állították ki a szösszenetet, hanem a Felvonulási téren. Minisztériumok, konzultálás és Gyurcsány A tárlat – talán - egyik legötletesebb darabját a BKV villamos járatai ihlették meg, ahol a fapados repülőgépjáratok reklámjainak alapjait ötvözték a 47-es (vagy 49-es) villamos faüléseivel. A „villamosjegyek 170 forinttól”, és az „ajánlatunk 2005. július 1.-től érvényes” – feliratok tették igazán teljessé az óriásplakátot. A 2002 után megfogalmazott politikamentesség újfent hamvába holt próbálkozásnak bizonyult. A Nemzeti Konzultációt például két plakáton is gúnyolták, igaz Gyurcsány Ferenc 100 lépés programja is megkapta a magáét. Mulattató volt az érettségi botrány ihlette Download című pályamunka is, mely egy linkre való kattintással szimbolizálta az érettségi feladatok titkosságának komolyságát. Az egykor teljesen szabad és független kiállításon ebben az évben már két minisztérium is képviseltette magát. A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium mellett már a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium is külön pályázatot hirdetett. Az előbbi az ivóvíz presztízsének növeléséért szállt harcba, míg Kóka János tárcája a „Segíts magadon, az állam is megsegít!” szlogennel tetté közzé pályázatát. A képkarneval egyik különlegességét az orosz-szovjet plakátművészet 100 évét bemutató részleg jelentette, amelyben a századelőtől a peresztrojkáig láthatunk műveket. A kiállítást jelképező szabad véleménynyilvánítás mellett erős kontrasztot képez a szovjet plakátok ideológiától átitatott üzenetrendszere. Az 1157 beküldött próbálkozásból végül alig százat feszítettek ki a Felvonulási térre. És bár tucatnyi ötletes plakáttal találkozhatunk, nagy részük - főleg a művészi üzenetek, de a társadalmi célú hirdetések nagy hányada is - mégsem hoz maradandó élményt. Bencze Áron